

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Nr. 1/12030 / OJ. C. 2018

Către: Domnului Eugen-Orlando TEODOROVICI
Ministrul Finanțelor Publice

Ref: proiectul de Ordonanță de Urgență a Guvernului privind unele măsuri fiscal-bugetare.

Stimate domnule ministru,

Urmare adresei dvs.nr.735416/2018 vă restituim, alăturat, originalul proiectului actului normativ sus-menționat, avizat favorabil cu următoarele observații:

1.În conformitate cu prevederile art.115 alin.(4) din Constituție pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară îndeplinirea cumulativă a trei condiții: ordonanțele de urgență ale Guvernului pot fi adoptate doar în situații extraordinare; existența urgenței reglementării; motivarea urgenței reglementării în cuprinsul ordonanței.

Cu privire la prima dintre condițiile menționate, respectiv „existența unei situații extraordinare”, Curtea Constituțională a statuat că se referă la o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, independentă de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public (a se vedea, de exemplu, Decizia nr.14 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.266 din 15 aprilie 2011). De esența acesteia este caracterul obiectiv, „în sensul că existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență” (a se vedea mutatis mutandis și Decizia nr.83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.211 din 8 iunie 1998).

În cazul de față, din cuprinsul Notei de Fundamentare și al Preambulului reiese faptul că situația extraordinară a fost determinată practic de adoptarea de către Guvern a OUG nr.79/2017, or, având în vedere considerentele expuse mai sus, există posibilitatea de a se considera că prezentul proiect încalcă prevederile art.115 alin.(4) din Constituție.

2.În ceea ce privește soluția propusă la art. 11 pct.4 semnalăm că stabilirea în sarcina angajatorilor a obligației de a suporta o parte din sarcina fiscală datorată conform legii de către anumite categorii de angajați ar putea fi considerată ca fiind o măsură de natură a contraveni principiului justei așezări a sarcinilor fiscale, consacrat în cuprinsul art.56 alin.(2) din Constituție. Spre exemplu, prin Decizia nr. 258 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 21 mai 2010, Curtea Constituțională a constatat că „principiul așezării juste a sarcinilor fiscale impune ca plata contribuțiilor să se facă în același mod de către toți contribuabilii, prin excluderea oricărui privilegiu sau oricărei discriminări, astfel încât la venituri egale contribuția să fie aceeași. Principiul menționat presupune însă ca așezarea sarcinilor fiscale să țină cont de capacitatea contributivă a contribuabililor, respectiv în așezarea obligațiilor fiscale să se țină seama de necesitatea

MINISTERUL JUSTIȚIEI

*protejării păturilor sociale celor mai dezavantajate, luând în considerare elementele ce caracterizează situația individuală și sarcinile sociale ale contribuabililor în cauză”.*¹

De asemenea, având în vedere faptul că aceste dispoziții sunt aplicabile inclusiv IMM urilor, considerăm că ar trebui respectate exigențele impuse în cuprinsul Legii nr.346/2004, inclusiv aplicarea Testului IMM, și completarea în consecință a Secțiunii a 3-a pct.2² din Nota de Fundamentare. De asemenea, din această perspectivă, considerăm necesară obținerea avizului/ a unui punct de vedere din partea Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat.

3. Având în vedere caracterul tehnic al reglementărilor propuse menționăm că Ministerul Justiției nu își poate asuma responsabilitatea cu privire la efectele aplicării măsurilor, inclusiv cu privire la posibilitatea apariției unor situații litigioase.

4. Pentru evitarea apariției unor situații discriminatorii, considerăm necesar a se avea în vedere eventuala necesitate a completării textului cu norme tranzitorii, în acord cu prevederile art.26 și art.54 din Legea nr.24/2000.²

Cu deosebită considerație,

Prof.univ.dr. Tudorel TOADER

Ministrul Justiției

¹În același sens, în Decizia nr.164/2013 Curtea Constituțională a reținut că “fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni. Prin urmare, așezarea justă a sarcinilor fiscale trebuie să reflecte însuși principiul egalității cetățenilor în fața legii, prin impunerea unui tratament identic pentru situații identice și să țină cont, în același timp, de capacitatea contributivă a contribuabililor, luând în considerare elementele ce caracterizează situația individuală și sarcinile sociale ale acestora”. În acest sens sunt Decizia nr. 176 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 9 iunie 2003, Decizia nr. 3 din 6 ianuarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 8 iunie 1994, Decizia nr. 1.394 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 23 decembrie 2010, sau Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012.”

²Avem în vedere, în special, ipoteza veniturilor salariale aferente lunii ianuarie 2018 care au fost plătite până la data intrării în vigoare a actului normativ.

